

Ὁμολογία Ὀρθόδοξου
πίστεως κ' ἔργα ἄξια βιωτηρίας.

Ἀρχὴ Ἀγ. Γραφῆς
κ' πηγὴ εὐθεβείας
τὸ Πνεῦμα τῆς
Ἀληθείας. Ὅσα οἱ
προφῆτες κ' οἱ Ἀπόστο-
λοι κηρύττουν, πάντα
ταῦτα τῷ Ἁγίῳ Πνεύ-
ματι ἐπιγράφεται.

ὦ! οἱ θησαυροὶ
τῶν θείων Γραφῶν
Πλούτος κ' ἐνδύ-
ματα ψυχῶν κ'
φάρμακα ψυχῶν
κ' ἔργα κατὰ
τῶν νοσητῶν ἔχ-
θρῶν κ' τροφὴ
ἀδαπανοῦ κ' πα-
ρηγορία ἀνεξάν-
τητος!! Ὁ δεχόμενος λόγον

θεοῦ κ' πράττειν αὐτόν, πλουτεῖ..

Ὁ ἀπὸ βλαστῶν, πτωχεύει.. Ὁ ἔ-
χων ἔργα εὐθεβείας κ' δόγματα
ἀληθείας, ὡς ὁ Δαβὶδ ψάλλει: "Ἐ-
σχὼ δὲ ὕβει ἐλαία κατάκαρπος ἐν
τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ", καρποῦν εὐ-
θεβείας ἔχει κ' ὄχι μόνον φύλλα
ὡς ὁ προφ. Ἰερεμίας λέγει διὰ τὸν
λαόν τῶν Ἰουδαίων: "ἄμπελος
εὐκλήματος οὐδα".

(1)

φυλλοπλουτοῦσα λοιπὸν
ἢ ἄμπελος ἐκείνη, οὐκ ἔχει καρ-
ποφοροῦσα. Πολλοὶ εἶ-
ναι θυμπαθεῖς, ἐλεήμονες,
δίκαιοι, ἀλλὰ οὐδὲν ἔρ-
γον ἐν αὐτοῖς ἀλη-
θείας. Ἐρχοῦν ἀ-
ληθείας δηλ. ὀρθόδοξου
πίστεως (κ' ὀρθὴν ὁμο-
λογίαν αὐτῆς)

οὐκ ἔχον ἔρω-
τηθῶντων τῶν Ἰ-
ουδαίων τῶν κύρι-
ον: "Τί ποιήσο-
μεν, ἵνα ἔργα-
σώμεθα τὰ ἔργα
τοῦ θεοῦ;" ἀπε-
κρίθη: "Τὸ
τοῦ ἔρ-
γον τοῦ
θεοῦ, ἵνα
πιστεύσῃτε
εἰς ὃν διπέ-
τευθεν ὁ Πα-
τήρ, δηλ. τὸν
Χριστὸν.
Βλέπετε;
τὴν πίστιν
ἔρχοῦν ἐκαί-
λεθε. →

Τὰ ἔργα εἶναι ἐξ ἀνθρώπων κ' εἰς ἀνθρώπων, ἢ ΠΙΣΤΙΣ ἐξ ἀνθρώπων πρὸς τὸν Θεόν. Ἡ ὀρθ. πίστις τὸν μετανοῶντα πολίτην οὐρανοῦ κ' Θεοῦ συνόμιλον ποιεῖ.

Θα' ἐβώτετο. Ἔργα χωρὶς ΠΙΣΤΙΝ ΔΕΝ ΔΙΚΑΙΩΝΩΝ ποτε' κ' οὐδένα !! Θέλεις νὰ ἴδῃς ὅτι τὰ ἔργα χωρὶς ΠΙΣΤΙΝ ΔΕΝ Ἰσχυοποιοῦν. Ὁ Κορνηλῖος, ἐλεημῶν ἡτο

Τὶ τὸ ὄφελος ψυχῆς ἐχούσης ἔργα ἀγαθὰ ἀλλὰ ἔνοικον τὸν Χριστὸν οὐκ ἔχουσα; Τὰ ἔργα γίνονται μετὰ τὴν ἐλπίδα τῶν βραβείων. Ἐάν τὸν ἀγνωστέτην ἀ-

γνωστῆς, ὑπὲρ τίνος ἀδελφεῖς (μετανοεῖς, ἀγαθοεργεῖς); Ἡ πίστις εἶναι νεκρά χωρὶς ἔργων, πλὴν ἀνωτέρα τῶν ἔργων ἢ ΠΙΣΤΙΣ.

Ἐνημέτερε Μωϋσῆς 40 ἡμέρας, ἀλλ' ἔχων ἐν ἑαυτῷ τὸν Ἰὼντα Λόγον, οὐδὲν ἐσημῶθη τῆς ἀπουσίας αἰσθητικῆς τροφῆς. Οὐδεὶς ἀνευ πίστεως ἔσμεν. Ὁ ληθῆς πιστεύσας μόνον, ἐδικαιώθη. Ἡ ὁμολογία τοῦ καθ' ἑαυτὴν τὸν ἐβώθεν. Ἐάν ἐβώθε - καθ' ἑαυτὸν - μετὰ τὸν ἑταυρόν κ' ἀμελοῦσε τῶν ἀγαθῶν ἔργων, ΔΕΝ

νηθεύων κ' προσευχόμενος, ἀλλὰ τὸν Χριστὸν ἀγνωστέ. Ἐβώθη ὁ Θεὸς τὸν ἀγγελοῦν κ' τοῦ εἶπε νὰ προκαλεσθῆ τὸν Πέτρον νὰ τὸν διδάξῃ τὰ τῆς σωτηρίας αὐτῶ κ' τῶ οἴκῳ αὐτοῦ. Βλέπεις; Τὰ ἔργα τῶ Κορνηλίου ΔΕΝ ἀρκοῦσαν πρὸς σωτηρίαν. Ἦλθεν ὁ Πέτρος ἐξ Ἰοπιπῆς →

κ' θραύων τῶν χαίριν τῶ
θεῷ ἐκχυθεῖσαν εἰς αὐ-
τῶς (θραύετε εἰς τῆς
πράξεις τῶν ἀποστόλων
κεφ. 10) εἶπε: ὁ
ποιῶν δικαιοσύνην ἐν
παντὶ ἔθνῳ, δεκτὸς.

Αὐτῷ ἔβαν,, οὐκ εἶπεν
ὁ ποιῶν δικαιοσύνην
θῶτεται, ἀλλὰ, δεκτὸς
ἔβαν, δηλ. ἄξιος γίνε-
ται νὰ δεχθῆ τὸ θεί-
ον πνεῦμα κλπ. Μηδεὶς
ὕβριζε τὴν πίστιν με-
τῶν ἀκαρτίων ἀγαθῶν ἔρ-
γων. Οὐτε ὑπάρχει ἐλ-
πίς σωτηρίας, ὅταν ὑπάρ-
χουν ἔργα ἁμαρτίας, ἀλλὰ
προδίδεται ἡ πίστις με-
τῶν κοινωνίαν τῆς αἰ-
ρέσεως. Ὁ Δαυὶδ ψάλ-
λει: καρποφόρος ἔλαϊα
γενοῦ ἀλλ' ἐν οἴκῳ
θεοῦ (δηλ. ὀρθόδοξον ἔμ-
κλησίαν (= ἐν οἴκῳ Μιᾶ"
ὅπως διαβάσομε εἰς τὸ θεί-
ον βιβλίον τῆς ἐξόδου (παρ.
διαθήκης). Οἶκος θεοῦ
δὲν εἶναι ἡ καθ' ἑαυτὴν
ἐκκλησία, ἡ ὁποία δὲν
τηρεῖ τῶς ἁγίους κανό-
νας τῆς ἐκκλησίας (= τὸ
εὐαγγέλιον μετὰ τὰ 4 εὐ-

(3) ἀγγελία, κατὰ
τῶν ὁβ. Νικόδημον
τῶν ἀγιορείτην.

Δὲν εἶναι τῆς ἐκκλη-
σίας τοῦ θεοῦ,
ὅσοι δὲν εἶναι τῆς
ἐκκλησίας (κατὰ
τῶν ἁγ. Γρηγόριον
Παλαμᾶν). εἶναι
τῆς "ἐκκλησίας".
τῶν οἰκουμενικῶν
τοῦ παγκοσμίου οὐμ-
βανίου ἐκκλησιῶν,
τῆς ἐκκλησίας τῶν
πονηρομένων, τῶν
νεοεποχικῶν... τῶ
ἀναχριστοῦ!
ἔδωκε ὁ θεὸς τὸν
νόμον τῆς συναδή-
σεως διὰ νὰ γνω-
ρίζῃ τὸ καλόν,
κ' τὸ πονηρόν.
καὶ θραύετε τὸ
πῶς ἀπαντῶσι οἱ
κακοποιοὶ, φεύ-
χουν τὰ ὀνόμα-
τα τῶν κακῶν.
π.χ. ὁ κλέπτης
κλέπτει, ἀλλ' αἰ-
σχύνεται νὰ τὸν
ὀνομάσῃ κλέ-
πτην. ἔδωκε
εἶναι καλὴ
ἢ ἁμαρτία,

Διατί ἀποφεύχεις τῶν
τῶν ὀνομασίαν; (δηλ.
κλεψῆς;) . κάλεσον τὸν
δίκαιον, δίκαιον κ'
βλέψεις ὅτι βεβηύεται,
ἀν κ' δι' εὐλαβείαν
ταπεινώσῃν -
δὲν δέχεται τῶν
ἑπαινῶν. ἢ

κακία πρόσω-
πον οὐκ ἔχει.
Λεπτομερῶς ἰδέ
ὅτι ἢ κακία, ἢ
ἀν δὲν δανει-
σθῆ πρόσω-
πον ἀρετῆς, οὐ φαίνεται.

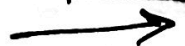
Ἄκουε πῶς. Ὁ ψεύθης
οὐκ ὁμολογεῖ τὸ ψεῦδος, ἀλλ'
ὑποκρινόμενος ἀληθείαν
ἔξαπατᾷ. Ὁ ἀδικῶν δὲν
κρύπτει αὐτὸ πρᾶ εἶναι,
ἀλλὰ κρύπτει ἑαυτὸν (ὑπο-
κρίνεται) κ' τότε τὴν
ἀδικίαν ἐργάζεται. Ὁμοί-
ως κ' ὁ πονηρὸς μετασχη-
ματίζεται ὡς φίλος. Βλέ-
πεις λοιπὸν, ὅτι δικό της
πρόσωπον οὐκ ἔχει ἢ
κακία; Ὁ Κύριος περὶ τρι-
ῶν ἔλεγε ὅτι φοροῦν
ἔνδυμα προβατῶν, ἔσωθεν
εἶναι λύκοι ἄρπαγες.

Οὐδεὶς κακός, κακός ἀκρί-
βειν βούλεται. ἢ οὐ-
θίς τὸ ἴδιον αἰχματῶ, αἶν κ'

(-4-)

προαίρεσις τὸ ἀντι-
θετὸν προσημῶ
Ὁ ἀγ. κίριλλος ἱερο-
βόλυμων λέγει: ἢ ἔρχα
αἰχματῶν προβατόμενα
εἰς θεὸν χωρὶς
ὀρθόδοξου πίστεως
δὲν ἀγιάζουσιν δὲν
ἔξαβραχίζουσιν τὴν
σωτηρίαν. Ὁ χο-
ρὸς τῶν ὁμολογη-
τῶν Πατέρων, ὑπο-
γράφων με ἀἵμα
τὴν μαρτυρίαν
ταύτην λέγει ὅτι
δὲν εἶναι χριστι-
ανός (δὲν ἔχει ὀρθό-
δοξον πίστιν) ὁποι-
ος ἔχει κοινωνία με
αἰρετικῶς, ἔβω κ'
ἀν διαφυγεῖ εἰς
ταῖς λόγια μ' αὐτῶς.
Ὁ διδασκων ἀντι-
θετὰ ἀπ' τῆν ὀρθό-
δοξον διδασκαλίαν
(ὅπως οἱ οἰκουμεν-
θες ψευδοδιδάσκα-
λοι - ψευδοποιμέ-
νες ἐπιθκοποι) ἢ
κατὰ τὸν ἀγ. ἰγνά-
τιον τὸν θεοφόρον,
γίνεται ρυπαρὸς
κ' ἀν δὲν με-
τνοήσῃ, θά
κληρονόμησῃ

τὸ αἰώνιον πῦρ, ὁμοίως κ' ὁ ἀκοροῦθων - ὁ ἔχων κοινωνίαν μ' αὐτόν. Κάποιοι ἀδελοφύχοι ἐρωτῶν : „ Ἀπάντηθε μὲ μὲ ναι ἢ ὄχι, οἱ αἰρετικοὶ εἶναι εἰς τὴν ἐκκλησίαν ; » Δυστυχῶς μὲ τὸ νὰ ὁμολογοῦν ὅτι οἱ ἀκατάκριτοι αἰρετικοὶ

ἀπὸ βύνοδον, δὲν ἔχων ἱερωδύνη, ἀχνοῦν τὴν πατερικὴν διδακκαλίαν περὶ ἐκκλησίας κ' τὼς ἱερός κανόνας τοῦ Πηδαλίου. Ἐμφάρχουν ἐρωτήθεισ πῶ δὲν δέχονται ἀπάντηθιν μὲ ναι ἢ ὄχι. Ἄν ἐρωτήθωμεν ἕναν ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος δὲν ἔπινε ποτέ, οὔτε πίνει (οἶνον, ἀλκοῶλ κλπ.), ἔπαυθε νὰ πίνης ; Ἄν ἀπάντηθῇ, ναι βημαίνει ὅτι βταμάτηθε νὰ πίνῃ, ὅμως ποτέ αὐτὸς δὲν ἔπινε. Ἄν πῇ ὄχι, βημαίνει ὅτι ἐξακοροῦθῇ νὰ πίνῃ (τὸ ὁποῖον οὐδέποτε ἔπινε). Παρομοίως μὲ τὼς αἰρετικός, μονολεκτικὴ ἀπάντηθις δὲν ἱκανοποιεῖ, οὔτε εἶναι οἴκετη πρὸς περιγραφή τῶ ἱη τῶ μέν. Ἐμφάρχει ἡ θεθικὴ ἐκκλησία π.χ. ἡ ἑλλαδική, ἡ τοῦ πατριαρχείου κων/λεως ὅπου ὁ Βαρδοματός κ' ὁ (ερώνυμος ὁ ἀρχιεπίσκοπος) κ' οἱ κληρικοὶ πῶ ἀνήκον εἰς αὐτὸς, ἀποτελοῦν τὴν ἀντιβωιχὴ γνωστὴ ἐκκλησία πού ἀναγνωρίζεται ἀπ' τῶν κοθρικὴ ἐξουσία κ' δυστυχῶς ὑπακοῦν εἰς τὼς κρατικὸς νόμος, πῶ εἶναι ἀντιθετοὶ τῶν θεῶν ἐντολῶν. Αὐτοὶ οἱ ψευδοεπίσκοποι - ψευδοποιημένες πού κηρύτ-

6

των δημοσίως κακο-
δοξίες κ' κοινωνούν με'
αίρετικούς (αναγνωρίσις
των αρέθων με' τὴν
σύνοδον τῶ κορυμηταρί-
θ 2016, συμπροβουχές
κλπ.) δέν εἶναι τῆς
ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ

διότι δέν ἔχον τὴν ἀλη-
θειαν. Γνωστοί κ' τιμώμενοι ἀπό ἀνθρώπους κ'
ἄγνωστοί εἰς τὸν Θεόν. Ἄν δέν μετανοήθῃν θα'
ἀκούθῃν κατα' τὴν ἕραν τῆς τελικῆς κρίσεως τῷ
"οὐκ οἶδα ὑμᾶς". Κατα' τὴν διδαχὴν τοῦ εὐαγ-
γελίου κ' τῶν ἀγίων, ὁ διδάσκων αἰρετικά ἀμοιβε-
ται εἰς τὴν Ἰουδαίαν αἰτίαν (λόγω ἀγαθῶν τοῦ ἔργου, ἔφε-
ρημονίες κ.λπ.) με' διαμαρτυρικό κ' προσαρτικό χα-
ρίσμα κ' μετὰ τὸν θάνατόν του πηγαίνει εἰς τὴν
αἰώνιον κόλασιν.. ὁ ὁβ. θεόδωρος ὁ Στραδίτης
ἀπαντῶν εἰς ὄσους τὸν κατηγοροῦσαν ὅτι εἶναι με'
ὀλιγοδοξός.. ἔγραψεν ὅτι: Κεῖ Μωε εἰς τὴν κιβω-
τῶν (μόνο 8 ἀνθρώποι ἦσαν ἐντός) ἐβώθη κ' τὸ
πληθος τῶν ἀπίθων ἐπυύχθησαν. Προσμίω νὰ
εἴμαι με' τοὺς ὀλίγους σωζομένους κ' ὄχι με' τὸς
πυύχμενός >>. Μακάριοι

οἱ ἀποτειχιθεῖντες ἀπό
τοὺς οἰκόμενους (ὄβοι
δέν μνημονεύθῃν κ' δέν
κοινωνοῦν με' αὐτούς).
"Ὄχι εἰς τὴν ἐκκλησίαν",
αὐτῶν, ἀλλὰ ΝΑΙ εἰς
τὴν ὀρθόδοξον ἐκκλησί-
αν τῶν ἱερῶν κανόνων
κ' τῶν ὁμολογητῶν ἀγίων.

Μακάριοι οἱ ἔχοντες δόγματα ἀληθεί-
ας κ' ἔργα εὐσεβείας (τήρησιν τῶν ἐντολῶν τοῦ
Χριστοῦ ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία
τῶν οὐρανῶν. Ἄμην.